

omlægge påtalekompetencen vil indebære en vis arbejdsmæssig lettelse for anklagemyndigheden.

Denne lettelse skal imidlertid vurderes i lyset af, at langt de væsentligste opgaver for anklagemyndigheden opretholdes uændret. Særlig for så vidt angår statsadvokaturerne bemærkes eksempelvis, at den væsentlige del af statsadvokaturernes arbejde, som består i udførelse af anke- og nævningsager for landsretten, ikke vil blive berørt af lovforslaget. Endvidere vil den arbejdsmæssige lettelse fordele sig på et stort antal relativt små administrative enheder.

Ved vurderingen af de økonomiske og administrative konsekvenser af den foreslåede overførelse af påtalekompetence fra statsadvokaterne til politimestrene må det samtidig have for øje, at hovedsigtet med kompetenceomlægningen er at opnå den mest smidige og hensigtsmæssige udnyttelse af de pågældende embeders samlede juridiske sagkundskab. Dette sker med henblik på en enklere og hurtigere behandling af de mere ukomplicerede sagstyper samt for i større udstrækning at kunne udnytte den særlige sagkundskab, som statsadvokatembederne råder over, til en mere dybtgående behandling af mere vanskelige og atypiske sagstyper, herunder sager, der frembyder særlige retlige eller bevismæssige problemer. Endvidere vil statsadvokaturernes mere almene kontrol- og tilsynsvirksomhed med politikredsens arbejdstilrettelæggelse og sagsbehandling kunne – og skulle – udvides som følge af nyordningen.

Ændringerne i omfanget og karakteren af statsadvokaturernes arbejdsopgaver indebærer, at det vil være naturligt i et vist omfang at indskrænke det juridiske personale, der gør tjeneste i statsadvokaturerne. Forøgelsen i arbejdsopgaverne vedrørende vejledning og tilsyn over for politikredsene samt varretagelsen af de større og mere komplicerede straffesager indebærer imidlertid, at det samtidig må anses for ønskeligt, at det juridiske personale, der tilknyttes advokaturerne, bliver mere erfarent og tilknyttes advokaturerne i længere periode, end tilfældet er i dag.

En gennemførelse af forslaget om ændring af anklagemyndighedens struktur bør efter Justitsministeriets opfattelse derfor suppleres med, at der oprettes en ny assessorstilling ved hvert af de regionale statsadvokaturer. Endvidere bør embedernes personale-sammensætning overvejes i lyset af den nye struktur bl.a. med henblik på at sikre, at erfaringsgrundlaget inden for det juridiske personale tilpasses den nye struktur. Disse personalemæssige ændringer kan finansieres inden for de eksisterende bevillingsmæssige rammer.

I forbindelse med ændringerne af anklagemyndighedens struktur overvejer Justitsministeriet endvidere at foretage en mindre justering i fordelingen af forretningerne mellem de regionale statsadvokater. Baggrunden herfor er, at den gældende fordeling af forretningerne bevirker en stor uensartethed i henseende til arbejdsmængden ved de enkelte embeder.

10. Hørte myndigheder m.v.

Retsplejerådets betænkning nr. 1194/1990 har været sendt til høring hos præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Københavns Byret, retterne i Århus, Odense og Aalborg, rigsadvokaten, rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Den Danske Dommerforening, Foreningen af Politimestre i Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen, Politifuldmægtigforeningen, Advokatrådet, Dansk Politiforbund, Dansk Kriminalpolitiforening. Endvidere er Amtsrådsforeningen i Danmark og Kommunernes Landsforening anmodet om en udtalelse om betænkningens kapitel 6 om politiets og anklagemyndighedens behandling af sager vedrørende miljøkriminalitet, arbejdsmiljølovsovertrædelser og andre særlovs-sager.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

I bilag 1 til lovforslaget er de foreslåede bestemmelser sammenholdt med de gældende regler.

Til § 1

Til nr. 1.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af det ændrede kriterium for, om sager skal behandles efter retsplejelovens kapitel 80 og 81, jf. nr. 18 og 21.

Til nr. 2.

Til § 95.

Bestemmelsen er i det væsentlige identisk med den nugældende § 99 om de offentlige anklagere. Dog er udtrykket »beskikket« erstattet med »antaget« for at præcisere, at adgang til at virke som offentlig anklager kan følge både af et ansættelsesforhold (vicestatsadvokater samt vicepolitimestre, politiadvokater, politiassessorer og politifuldmægtige) samt af en beskikkelse (statsadvokaternes medhjælpere og personer, der beskikkes til at virke som anklagere i konkrete sager). Bestemmelsen omfatter ikke politianklagere (polititjenestemænd), hvis adgang til at virke som anklagere følger af politimesterens